

KOPANJE NOTRANJEGA VODNJAKA ZARADI ZUNANJE MANIFESTACIJE DUHOVNEGA ČLOVEKA

Manifestacija duhovnega človeka je duhovna disciplina, ki jo Jezus sam opiše v:

- **Janezu 7:37-39** »Na zadnji, veliki dan praznika je Jezus vstal in zaklical: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. Kdor veruje vame, bodo, kakor pravi Pismo (Ali Kdor vame veruje, kakor pravi Pismo, bodo.), iz njegovega osrčja tekle reke žive vode.« To pa je rekel o Duhu, ki ga bodo prejeli tisti, kateri so sprejeli vero vanj. Duha namreč še ni bilo, ker Jezus še ni bil poveličan.«
- **Janezu 4:14** »Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.«

Življenje v Duhu pomeni kopanje notranjega vodnjaka. Gospod želi opravljati kopanje v naši notranjosti, želi odstraniti vse, kar prekriva živo vodo, ki jo je dal v nas. So stvari, ki jih iz nas mora odstraniti, da bi nas Sveti Duh lahko popolnoma napolnil. Vse, kar ni od Gospoda, daje sovražniku legalno pravico delovanja v nas. Podobno je, ko dovolimo Duhu, da v nas izgrajuje duhovni vodnjak. Iz tega vodnjaka potem črpamo Božjo moč, ki premaga sovražnikovo. Ta voda ohranja naše duhovnega in telesnega človeka hidriranega, polnega moči in svežine. Mnogi kristjani so dehidrirani, ker ne črpajo sveže vode in svojega duhovnega vodnjaka. Posledično se znajdejo v stanju depresije, negativnih misli, žalosti. Nenehno veselje, slavljenje in zahvaljevanje nas osvežujejo in opogumlja. Namerno pijmo vodo Svetega Duha.

Kopanje vodnjaka pomeni delanje premikov: IZPOSTAVLJANJE VSEGA NEGATIVNEGA LUČI BOŽJE DOBROTE IN PRIJAZNOSTI. Gre za zamenjavo vsega slabega z Božjimi atributi: z ljubeznijo namesto strahu, z zaupanjem namesto skrbi, z vero namesto dvoma, z vencem lepote namesto pepela, z oljem veselja namesto duha potrnosti, s plaščem slavljenja namesto depresivnega duha.

Voda ustvarja življenje. Vzdržujmo nenehen stik in vezo z Gospodom potem Svetega Duha. On je čudoviti Tolažnik. Sveti Duh je moder, nežen, poln življenja in prepoln navdušenja nad nami. Vzdrževanje notranjega vodnjaka, vreca pomeni razvijanje našega osebnega odnosa s Svetim Duhom. Naša naloga je, da Ga spoznavamo, z Njim sodelujemo, Ga poslušamo. Osebnost spoznavamo Očeta potem odnosa s Svetim Duhom. Popolnoma sprejemamo vsegamogočnost in veličastvo Jezusa v svojem vsakodnevnem življenju skozi Svetega Duha. Tudi, ko gremo čez vse nujno potrebne življenjske izkušnje puščave, je Sveti Duh ta, ki nas oskrbuje z vso potrebno vodo potem našega notranjega vodnjaka.

Razmislimo in prosimo Svetega Duha, da nam razodene katere premike, zamenjave moramo narediti, da bi se Božja voda lahko nemotena pretakala skozi nas.

Božji bojevniki živijo znotraj navzven. Vedo, da Božja moč teče iz notranjosti navzven in ne obratno! GOSPOD JE V VSAKEGA BOŽJEGA OTROKA ŽE POLOŽIL NEKAJ, KAR SE MORA MANIFESTIRATI NA ZUNAJ. Prav zaradi tega Sveti Duh neprenehoma poskuša vzpodbuditi našega notranjega človeka, da se dvigne, se manifestira v našem vsakodnevnem življenju.

Vaja za razvijanje življenja v Duhu ali vaja za pripravo na bojevanje, za samozavest in pogum v Gospodu:

Predstavljajmo si, da se nahajamo na bojišču. Naša vojska je maloštevilna, še posebej v primerjavi z ogromno sovražnikovo močjo. Torej, naša vojska je mnogo manjša od sovražnikove po številu in opremljenosti. Nenadoma nas preplavi misel: umrli bomo. Zavedamo se, da je pobeg naša edina možnost preživetja. Vendar, mi smo vendar bojevniki in za nas umik ne pride v poštev. V srcu se odločimo, da se bomo borili po svojih najboljših močeh. Če bomo premagani, bomo v tem procesu uničili kar se da največje število sovražnikovih enot. Začutimo, da se v svojem procesu miselne in psihične priprave utrdimo. Iz telesa preženemo strah in se osredotočimo na najvišjega, najbolj zlobnega sovražnikovega vojaka. Tega nameravamo najprej napasti.

Sedaj pa pogledjmo dvajset centimetrov nad tega vojaka. Koga vidimo tam? Tam je Jezus!!! Smeji se nam in nam maha! Ko se najina pogleda srečata, nam On pomežikne. Sovražnik se sploh ne zaveda, da je Jezus tam. Jezus nam pokaže palca navzgor, kar pomeni gotovo zmago. To bo resnično boj, v katerem bo Jezus užival. V svojem duhu začutimo pogum in vero. Vse je sedaj drugače, saj je tu Kralj! To bo resnično dober boj, ker bo On premagal vsako sovražnikovo moč z veliko lahkoto.

Poglejmo v svoji notranjosti na Jezusa in vzkliknimo na ves glas, vendar Z ZAPRTIMI USTI. Lahko se nam lice vzradosti, roka dvigne v pozdrav, vendar ostanimo tihi. V svoji notranjosti glasno vzklikajmo Njegovo ime. Slavimo Ga! Vsak delček našega telesa naj vzklika, vriska Kralju! Veselimo se tako dolgo v Njemu in Ga slavimo, da bo to začutila naša vsaka celica. Naj se vsaka najmanjša negativnost, strah razblinijo ob pogledu na Njegovo Veličastvo!

Sedaj se pa ozrimo na sovražnikovo vojsko. Ali lahko vidimo, kako zbegani so videti?? Postali so plašljivi, številčno premagani. Sedaj so oni tisti, ki so zaskrbljeni.

Ko smo gledali v Jezusov obraz, smo oznanjali Njegovo dobroto. Ozrimo se ponovno na sovražnike! Oznanimo, kaj jim bo storil Jezus! Ime Jezus bo visoko povišano in zmagovito ne glede na to, kaj bo sovražnik poslušal narediti! TU JE VENDAR KRALJ!

Začnimo Z ZAPRTIMI USTI kričati na ves glas nad sovražnika! Uporabimo svoj notranji glas! Oznanjajmo sovražnikov poraz! On nima moči zoper nas! Bitka pripada Gospodu! Zmaga je naša! Križ Jezusa Kristusa je strmoglavil vsako sovražnikovo moč. To je premagani sovražnik. Vzklikajmo! Oznanjajmo sovražnikov poraz, dokler ni zajet vsak delček našega telesa v to veliko navdušenje nad našo zmago!

Spet se ozrimo na sovražnika in v njihovih pogledih opazimo velik strah, zmedenost. Mi se jim zdimo večji, močnejši, bolj pogumni, neustrašni. Ko gledajo v nas, gledajo v svoj poraz!

Kako se sedaj počutimo? Če smo se resnično vživeli v to vajo, se je nekaj v nas spremenilo. Kaj se je zgodilo? Kaj se je v nas prebudilo? To je vendar duhovna realnost za vsakega Božjega otroka! Ni plod domišljije!

VSE. KAR POTREBUJEMO, BO ZA NAS POSTALO REALNOST OB URJENJU IN KREPITVI NAŠE VERE IN ODVISNOSTI OD GOSPODA! Moramo zavzeti svojo, od Gospoda dano, vlogo bojevnika! Bodimo znak razodetja, ki ga je Gospod položil v nas.

Živeti iz znotraj navzven pomeni, da ne iščemo resnico v zunanjih okoliščinah, ker nam te podajajo le negativne informacije. Odkrijmo Gospoda med življenjskimi dogodki.

Povprašajmo našega Očeta za razodetje Njegove perspektive nad našo situacijo. Nikoli se ne ubadamo z vprašanjem: »Zakaj?« Gre za napačno vrsto vprašanja, saj je to vprašanje žrtve.

«Mi nismo žrtve okoliščin, saj nas Gospod vzgaja za boj premagovanja in popolne zmage. Jezus ne more biti premagan in zato nas lahko Sveti Duh vodi le v popolni triumf!»

Pravilni vprašanji sta: »Kaj naj to pomeni? Kaj naj storimo?« (»Vsi so bili osupli in si tega niso znali razložiti. Drug drugega so spraševali: »Kaj naj to pomeni?... Ko so to slišali, jih je do srca pretreslo. Rekli so Petru in drugim apostolom: »Bratje, kaj naj storimo?« Dejanja 2:12, 37).

Jezus je vedno vedel, kaj Mu je bilo storiti. Videl je nevidno. Poznal je srca ljudi in zato Ga niso mogli ujeti z nobenim vprašanjem. Zaznal je, ko je moč izšla iz Njega in kdaj je bil najboljši čas za obisk Lazarja. Vedel je kako čakati na Očetove smernice in kako imeti občestvo s Svetim Duhom. Jezus je živel znotraj navzven.

Tudi mi si nujno moramo vzeti čas, se ustaviti in napeto prisluhni Božji perspektivi. Iskati moramo Božji modrost, ne le spoznanje. Vprašati Ga moramo: »Oče, kaj ta okoliščina pomeni zame?« To je najboljšo vprašanje. **NAŠA ZAČETNA TOČKA MORA BITI OČETOVO RAZODETJE, NIKOLI SAMA SITUACIJA!** Mi vendar ne smemo živeti v svojih situacijah, saj živimo v Kristusu. Njegovo mnenje nam mora biti najbolj dragoceno!«

NAŠE OKOLIŠČINE NISO NAŠ PROBLEM. PROBLEM PREDSTAVLJA NAŠA PERCEPCIJA, napačno – človeško RAZUMEVANJE NAŠIH OKOLIŠČIN!

Gospod lahko uporabi tudi sovražnika, da nas opogumi v razvijanju življenja znotraj navzven!

Primer Gideona! (Sodniki 7:9-15).

»Še tisto noč mu je GOSPOD rekel: »Vstani in zavzemi tabor, kajti v tvoje roke ga dajem. Če pa se bojiš iti sam, pojdi v tabor skupaj s svojim hlapcem Purájem. Poslušal boš, o čem se bodo pogovarjali. Zatem se bodo okrepile tvoje roke, da boš odšel v tabor.« In stopil je s svojim hlapcem Purájem do prve straže v taboru. Midjanci, Amalečani in vsi sinovi Vzhoda pa so bili razporejeni po ravnini kakor množica kobilic in njihovim kamelam ni bilo števila. Bilo jih je toliko, kolikor je peska na morskem obrežju. Ko je Gideón prišel tja, je nekdo svojemu tovarišu pripovedoval sanje. Rekel je: »Imel sem sanje. Glej, kolač ječmenovega kruha se je valil proti taboru Midjancev. Ko je dosegel šotor in zadel vanj, ga je podrl in obrnil navzgor, da je šotor padel.« Tovariš mu je odgovoril in rekel: »To ni nič drugega kakor meč Izraelca, Joáševega sina Gideóna. Bog

mu je dal v roke Midjánce in ves tabor.« Ko je Gideón slišal pripovedovanje o sanjah in njihovo razlago, se je do tal priklonil. Vrnil se je v Izraelov tabor in rekel: »Vstanite, **GOSPOD daje tabor Midjáncev v vaše roke.**«

Gideon in njegova vojska je bila v primerjavi z midjanski številčno maloštevilna: 1:400. To pa ni bilo nič za izjemen pogum in zagotovilo, ki ga je Gideon dobil po poslušanju pogovora v midjanskem taboru! Gospod je zmožen izkoristiti vsako zunanjo prepreko v naš prid! **Naš privilegij je DOSLEDNO živeti v Gospodu!**

»Kajti kakor biva On, tako bivamo tudi mi na tem svetu.« (1. Janez 4:17).

»Da se prenovite v duhu svojega uma.« (Edežanom 4:23).

OKOLIŠČINE SE SPREMENIJO, KO SE SPREMENI NAŠA PERSPEKTIVA NANJE.

»Kajti tisti, ki so po mesu, mislijo na to, kar je meseno; tisti pa, ki so po Duhu, mislijo na to, kar je duhovno (Tj. od Duha.). Toda meseno mišljenje je smrt, duhovno mišljenje pa življenje in mir. Kajti meseno mišljenje je sovraštvo do Boga, ker se ne podreja Božji postavi in se podrežati tudi ne more. Tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu.« (Rimljanom 8:5-8).

Če gledamo na življenje izven konteksta kdo Bog je, zavzamemo perspektivo, ki je Bogu sovražna! Posledično izkušamo pomanjkanje miru. Edina pot je kesanje. Vzeti si moramo čas, da lahko vsako cinično, sovražno misel povržemo poslušnosti Kristusu. (2. Korinčanom 10:5).

Manifestacija svojega notranjega duhovnega človeka se zgodi, ko postanemo bolj dovzetni za Gospoda, kot samega sebe! Doumeti moramo, da kot Božji otrok posedujemo vse, da lahko duhovno uspemo. Potem moramo prepustiti vajeti Gospodu, da opravi potrebno delo v nas! To storimo z uporabo: vere, priznavanja, proklamacije, slavljenja, čaščenja, pričevanja in deklaracije.

NAŠ NOTRANJI DUHOVNI ČLOVEK POTREBUJE GLASILKE, SAJ MORA BITI GLASNO IZRAŽEN!

»Ni uzreti hudega v Jakobu, ni videti nesreče v Izraelu; **GOSPOD**, njegov Bog, je z njim, v njem je **vzklikanje kralju.**« (Numeri 23:21).

»Tudi tri krdela so zatrobila v rogove in razbili so vrče. V svojih levicah so držali plamenice in v desnicah rogove, da so **trobili. Klicali so:** »Za **GOSPODA** in za Gideóna.« (Sodniki 7:20).

»Ko je skrinja **GOSPODOVE** zaveze prišla v tabor, je ves Izrael **zavriskal z močnim vriskom**, da je zemlja zadonela.« (1. Samuel 4:5).

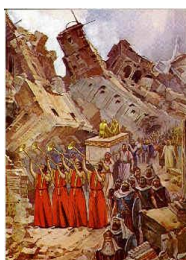
»Tako je ves Izrael prenesel skrinjo **GOSPODOVE** zaveze z radostnim **vzklikanjem in s trobljenjem** na rog, s trobentami in cimbalami, z brenkanjem na harfe in citre.« (1. Kroniška 15:28).

»Pojte mu novo pesem, dobro igrajte ob **vzklikanju.**« (Psalm 33:3).

»Vsa ljudstva, ploskajte z rokami, vzklikajte Bogu **z glasom vriskanja!**« (Psal 47:1).

»**Zaukaj in zavriskaj**, ki prebivaš na Sionu, ker je velik v tvoji sredi Sveti Izraelov.« (Izajija 12:6).

»In množice, ki so šle pred njim in za njim, so **vzklikale**: »Hozána (Tj. 'reši, prosimo te'.) Davidovemu sinu! *Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Hozana na višavah!*« (Matej 21:9).

Da bi lahko popolnoma prišlo do manifestacije duhovnega človeka je pomembno, da pride do verbalne povezave! Primer Jozueta in zavzetja Jerihe:

»Sedmi dan pa so vstali še ob svitu jutranje zarje. Po ukazu so sedemkrat obšli mesto. Samo ta dan so obšli mesto sedemkrat. Ko so duhovniki sedmič zatrobili na rogove, je rekel Józue ljudstvu: »Kričite! Kajti GOSPODvam je dal mesto. Mesto pa vam bodi predmet zakletve in vse, kar je v njem, bodi GOSPODOVO. Le vlačugo Rahábo in vse, ki so z njo v hiši, pustite pri življenju, ker je skrila odposlanca, ki smo ju bili poslali. Varujte se vsega, kar je predmet zakletve, da ne boste zavrženi; če se polastite česa zakletega, boste spravili nad Izraelovo šotorišče prekletstvo in mu nakopali nesrečo. Vse, kar je srebrnega ali zatega, ter bakreni in železni predmeti pa naj bodo posvečeni GOSPODU in naj jih spravijo v GOSPODOVO zakladnico.« **Tedaj je ljudstvo zagnalo bojni krik in zatrobili so na rogove. Ko je ljudstvo slišalo glas roga, je zagnalo velik bojni krik. Obzidje se je sesulo zaradi njega in ljudstvo je stopilo v mesto, vsak na svojem kraju, in mesto zavzelo.**« (Jozue 6:15-20).

DA BI LAHKO POSTALI DELEŽNI BOŽJE STRATEGIJE, MORA BITI VANJO VKLJUČEN NAŠ CELI ČLOVEK (DUH, DUŠA IN TELO). KO SE SOOČAMO Z NEPREBOJNIMI PREPREKAMI, JIM VSAKDANJE, ČLOVEŠKO LOGIČNE REŠITVE NISO KOS! GOSPOD NI PODVŽEN ČLOVEŠKI LOGIKI! ČE JE VSAK DELČEK NAS SAMIH VKLJUČEN V SODELOVANJE Z GOSPODOM, BOMO VEDNO IZŠLI KOT ZMAGOVALCI!

Načrt zavzetje Jerihe ni bilo moč najti v nobeni vojaški strategiji! Izraelci so morali tiho krožiti okoli obzidja Jerihe, da bi umirili svoje misli in se osredotočili le na to, kar bo storil Gospod. Ko je prišlo do enotnosti njihovih teles, duše (volje, emocij in razuma) in duha, so po Gospodovem ukazu z bojnim krikom in trobljenjem zavzeli Jeriho!

Za sodelovanjem z Bogom je potrebno ENOTNO sodelovanje vsega, kar imamo. Pri manifestaciji duhovnega človeka gre za celotno strinjanje se z Božjim načrtom, katerega končni odgovor je glasno vzklikanje. GRE ZA PROKLAMACIJO OB POGLEDU NA JEZUSOVO VELIČASTJE. PROKLAMACIJA JE POMEMBEN, NEPOGREŠLJIV DEL DUHOVNEGA BOJEVANJA! MI NAZNANJAMO KRALJEVO VELIČASTJE! NAJPREJ MANIFESTIRAMO NOTRANJEGA ČLOVEKA S SLAVLJENJEM, ČAŠČENJEM, OZNANJANJEM KDO SMO V KRISTUSU. PROKLAMACIJA NAS POMLAJUJE. VERA RASTE IN RADOST JE OBNOVLJENA. PONOVRNO IMAMO ENERGIJO! PREMAGOVANJE NI TIHA AKCIJA! NI POMEMBNO ALI SMO INTROVERTIRANA ALI EKSTRAVERTIRANA OSEBA, TO VELJA ZA VSE ENAKO! NAŠ NOTRANJI ČLOVEK IMA DOSTOP DO VSE POLNOSTI BOŽJE OSEBE. SPOZNANJMO NAŠ NOTRANJI GLAS!

»David je z voditelji bogoslužja od Asáfovih, Hemánovih in Jedutúnovih sinov odbral za službo tiste, ki naj bi ob **zvokih citer, harf in cimbal prerokovali**. Seznam mož, ki so

opravljali to službo: ² izmed Asáfovih sinov: Zakúr, Jožef, Netanjá in Asaréla, Asáfovi sinovi, pod Asáfovim vodstvom, ki je pod kraljevim vodstvom prerokoval. ³ Od Jedutúna: Jedutúnovi sinovi Gedaljá, Cerí, Ješajá, Hašabjá, Matitjá in Šimí, šest, pod vodstvom svojega očeta Jedutúna, ki je ob zvokih citer prerokoval v slavo in hvalo GOSPODU.« (1. Kroniška 25:1-3).

»Kaj torej, bratje? Kadar se zberete, ima vsakdo od vas nekaj: **ta pesem, oni nauk, eden razodetje, drugi dar jezika, tretji razlago. Vse pa naj bo v izgrajevanje.**« (1. Korinčanom 14:26).

»Kristusova beseda naj bogato prebiva med vami. V vsej modrosti se med seboj poučujte in spodbujajte. S **psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi** v svojih srcih hvaležno pepevajte Bogu.« (Kološanom 3:16).

PREROKOVATI

Izrekati na podlagi Božje inspiracije; vnaprej napovedovati na podlagi spoznanj; dajati poduk v duhovnih stvareh.

DEKLARIRANJE (primer):

»Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci.« (Rimljanom 8:16).

»Sveti Duh je sklenil in mi z njim.« (Dejanja 15:28).

»In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu, in bodite hvaležni.« (Kološanom 3:15).

DOVOLIL BOM, DA BOŽJI MIR KRALJUJE V MOJEM SRCU. KO BOM MORAL SPREJETI ODLOČITEV, JO BOM NAREDIL IZ POZICIJE MIRU IN NE VZNEMIRJANJA. SVETI DUH BO PRIČEVAL MOJEMU DUHU IN ZAVZEL BOM KORAKE, KI MI JIH BO POKAZAL SVETI DUH. DOPUSTIL BOM, DA ME BO BOŽJI MIR OHRANJAL V POZICIJI VERE, KO SE BO MOJA ODLOČITEV IZVAJALA, URESNIČEVALA.